

Informační a komunikační technologie:

6. Mediální komunikace. Sociální komunikace: verbální, nonverbální komunikace.

Metodický koncept k efektivní podpoře klíčových odborných kompetencí s využitím cizího jazyka ATCZ62 - CLIL jako výuková strategie na vysoké škole

Interreg
EVROPSKÁ UNIE
Rakousko-Česká republika
Evropský fond pro regionální rozvoj

Europäische Union
Evropská unie
Europäischer Fonds für
regionale Entwicklung
Evropský fond pro
regionální rozvoj

UNIVERSITY
OF APPLIED SCIENCES
UPPER AUSTRIA

Mediální výchova

- ✓ Vztah *mediální výchovy* a mediální gramotnosti je jednoduše řečeno vztahem prostředku a cíle.
- ✓ *Mediální výchova* je tedy definována pomocí mediální gramotnosti jako výchova k orientaci v masových médiích, k jejich využívání a zároveň k jejich kritickému hodnocení jako záměrné výchovné působení na dosažení určitého stupně mediální gramotnosti, nebo také jednoduše jako výchova k životu s médii
- ✓ *Mediální výchova* se utvářela postupně a její kořeny jsou kladeny někdy ke Komenskému, jindy až do antického Řecka, nicméně skutečný rozvoj přišel až po druhé světové válce.

MEDIÁLNÍ KOMUNIKACE

- obrovská moc, vytváří svou realitu;
- využívá se ke zvýšení rozsahu působení nebo k sebe prezentaci;
- je dobré udržovat příznivý vztah s médii;
- sousední obory – public realitons a media realitons.

TYPY KOMUNIKAČNÍCH MÉDIÍ

- *primární* – „soustavy znaků a pravidel pro jejich používání (přirozený jazyk),,
- *sekundární* – prostředky snažící se o záznam a přenos sdělení (obrázky, písmo, tisk, přenosová a vysílací technika, počítačové komunikační sítě).

Komunikace

- Slovo komunikace pochází z latinského *communicare*, jenž znamená „společně něco sdílet, činit něco společným.“
- Komunikace je základní podmínkou existence každého sociálního vztahu. Je také prostředkem pro sociální začlenění jednotlivce do lidského společenstva. Pro dokonalou interakci s okolím je nezbytné naučit se naslouchat vnitřnímu impulsu – vědomě pozorovat svoje myšlenky, kultivovat neustále vnitřní rozhovor, monitorovat pocity a naučit se jim rozumět.

Komunikace – dle počtu účastníků

- **Intrapersonální komunikace** probíhá uvnitř jedince a má podobu vnitřního dialogu. Jedná se o rozmlouvání "sám se sebou", sebereflexi vlastního jednání a komunikování s vnějším okolím.
- **Interpersonální komunikace** probíhá mezi dvěma a více lidmi, mezi kterými existuje nějaký vztah. Specifickým druhem interpersonální komunikace je komunikace skupinová.
- **Masová komunikace** je charakteristická jednosměrným prouděním informací od jednoho a více komunikátorů (zdrojů) k mnoha komunikantům (příjemcům). Jde o komunikaci uskutečňovanou skrze média, jakými jsou například: rádio, televize, tisk a internet. Při masové komunikaci nedochází k přímé zpětné vazbě, je proto důležité přijaté informace kriticky zhodnotit.

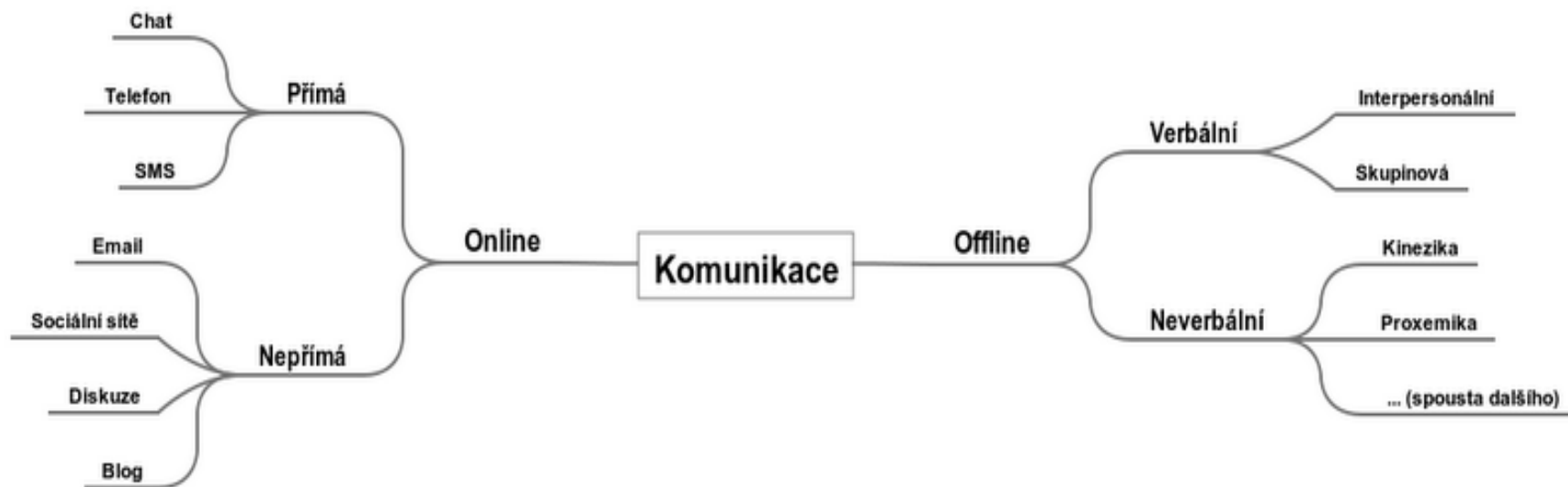
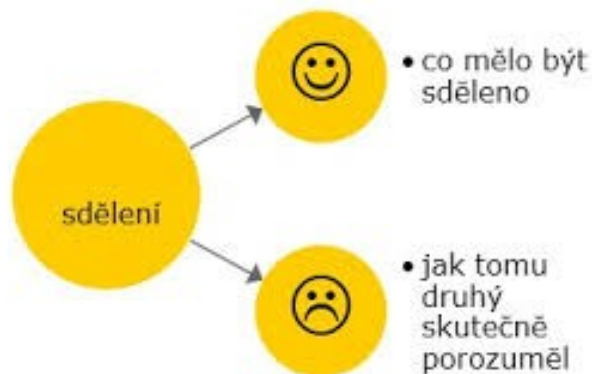
Funkce komunikace

Vybíral (2009) definuje pět základních funkcí komunikace:

- informovat
- instruovat
- přesvědčit
- vyjednat
- pobavit

Druhy komunikace

Sociální komunikace

➤ je podmínkou a předpokladem existence jakéhokoliv lidského společenství.

Činitelé komunikace:

➤ zdroj komunikace- komunikátor,

➤ určení komunikace /příjemce/

- komunikant,

➤ sdělení /komuniké/,

➤ prostor komunikace - kanál.

